

Naam: Desnomie, Joseph Noel

Reg.nr: L106928

Joseph is op 20 juli 1925 geboren in het Peepeekisis Cree Nation Reservation, Lorie, Saskatchewan.

Zijn vader, Joseph Alexander (48) en zijn moeder, Marguerita hebben daar een boerderij. Zij trouwden in Lebret, Saskatchewan.

Joseph heeft 6 broers: Joseph Francis (24), John Louis (23), Victor George (14), James Hobart (8), Paul (overleden op 3-jarige leeftijd, 12 februari 1944), David Lionel (1).

Hij heeft 4 zussen Edna (22), Theresa (17), Caroline Helen (12) en Marina Dorothy (10).

Joseph Francis blijft op de boerderij werken, John Louis is leidinggevende op de Indian School. De kinderen wonen allemaal thuis.

Tussen haakjes staan de leeftijden zoals op 5 december 1944.

Joseph spreekt alleen Engels.

Joseph gaat van zijn 7^e tot zijn 16^e naar de Labret School (Indian) in Fort Qu'Appelle. Hij haalde grade 9 niet. Joseph gaat van school af om vader te helpen op de boerderij.

Joseph werkt 3 jaar bij vader op de boerderij.

Op 13 september 1943 tekent Joseph in Regina, Saskatchewan, voor het Canadese leger.

Joseph is 1,68m. lang en weegt 69kg. Hij heeft bruine ogen en donkerbruin haar. Hij is donker, gebruind en zijn fysiek is goed. Voor het lezen draagt hij een bril.

Joseph doet aan ijshockey en baseball. Daarnaast cattle roping (onderdeel van een rodeo waarbij een kalf met een lasso wordt gevangen/gebonden), jagen en spoorzoeken. Joseph zegt behoorlijk muzikaal te zijn, hij kan elk instrument in een bandje bespelen. Hij houdt van country-radio, gaat naar shows en dancings. Hij rookt en drinkt matig. Joseph verzamelt paardenbitten.

Capaciteiten zijn gemiddeld, een plezierig persoon, coöperatief.

Joseph komt eerst in #12 District Depot in Regina. Op 3 oktober 1943 start hij met de basistraining bij #60 Trainingskamp in Yarmouth, Nova Scotia. Op 8 december 1943 meldt hij zich aan als vrijwilliger voor de

paratroopers. Zijn beoordelingen zijn positief: erg atletisch, strijdlustig, geïnteresseerd, gemotiveerd. Hij claimt nooit ziek of geblesseerd te zijn geweest, behalve dat hij van een paardenrug werd afgegooid. Er zijn 2 neven die dienen bij de para's. Hij krijgt een positief advies.

Joseph verhuist naar #10 District Depot in Winnipeg, Manitoba. Op 15 december 1943 komt hij in Shilo Camp, Manitoba bij het A35, para-trainingskamp.

Na 2 dagen training krijgt hij 7 dagen Kerstverlof. Bovendien is zijn moeder ziek (astma). Als hij terugkeert wil hij stoppen met de para-training. Zijn moeder is er erg op tegen, hij is pas 18 en de training is gevaarlijk. Hij vreest ook dat hij de training niet kan afmaken: zijn enkels zijn niet sterk genoeg, 2 jaar geleden liep hij een blessure op doordat een paard op hem viel.

Beoordeling door de psychiater: door onvolwassenheid en bezorgde ouders (-Indian-) wil hij stoppen. Hij weet niet wat hij wil. Hij is enigszins onstabiel.

Conclusie: plaatsing bij de infanterie, A15 trainingskamp in Shilo, leeftijd checken.

Joseph is ontevreden. Bij inschrijving werd hem een plaats beloofd bij de artillerie. Hij claimt een Treaty-Indian (met Frans bloed) te zijn. (Treaty-Indian: Geregistreerde Indianen die zijn geregistreerd onder de Indian Act of Canada. Verdragsindianen zijn personen die behoren tot een First Nation band die een verdrag met de Kroon heeft ondertekend. Dat zou hem een status-aparte geven). Hij verklaart dat hij niet dienst hoefde te nemen en voelt zich nu slecht behandeld.

Op 5 januari 1944 is Joseph terug in #10 District Depot in Winnipeg. Daar blijft hij een maand en krijgt verlof om naar huis te gaan vanwege het overlijden van zijn broer Paul.

Daarna wordt hij geplaatst op A15 infanterie-trainingskamp in Shilo. Hij lijkt geen zelfvertrouwen meer te hebben. In mei 1944 krijgt hij detentie opgelegd vanwege ongeoorloofde afwezigheid.

Op 14 augustus 1944 wordt hij geschikt geacht voor overseas. Op 28 augustus scheept hij in en hij meldt zich weer op 6 juli in Engeland voor dienst bij 2 CIRU, een reserve-eenheid van de infanterie. Op 16 september 1944 komt Joseph aan in Frankrijk. Op 27 september 1944 wordt hij ingedeeld bij de Black Watch (Royal Highland Regiment) of Canada.

Eind september, begin oktober 1944 vocht de 5^e Infanterie Brigade om het bruggenhoofd over het kanaal Antwerpen-Turnhout uit te breiden en Brecht en Eindhoven (plaatsje in België aan het kanaal) te bevrijden. Daarvoor moest St. Leenarts veroverd worden.

Als Brecht en Eindhoven zijn ingenomen, kon de 6^e Infanterie Brigade uitbreken uit het bruggenhoofd , op 2 oktober 1944 Lichtenberg veroveren en vervolgens oprukken naar Brasschaat om contact te maken met de 4^e Infanterie Brigade, die Merksem in zou nemen en het noordelijk havengebied van Antwerpen.

Deze operatie met 3 Brigades van de 2^e Canadese Infanterie Divisie was een noodzakelijke voorbereiding op de aanval op Zuid-Beveland.

Vrijdag 29 sept. 1944.

St. Leenarts

Weer - helder, overgaand in buien. Ondersteund door tanks van Fort Garry Horse rukten, om middernacht, de A- en C- compagnies op over een weg die rechtstreeks leidde naar het centrum van St. Leenarts. Deze compagnies kwamen in zwaar spervuur terecht, maar ondanks dit drongen ze door tot de rand van de stad en wisten ze zich te vestigen in een groot hoekhuis tegenover de kerk, waar ze de hoofdweg in het centrum van de stad onder controle hadden. De Duitsers vielen herhaaldelijk de posities aan, ze duwden zelfs, in het volle zicht van de Canadezen, een 7,5 cm anti-tankgeschut om de hoek van de kerk het gazon op voor het grote huis dat ze bezetten. Alle Duitsers werden echter gedood voordat ze de kans kregen om te schieten.

Het nachtelijk gevecht was zeer chaotisch. Beide partijen wisten niet wie waar zat. Een Duitse officier liep met zijn koffertje over straat, alsof hij op weg was naar een nachtelijke stafbijeenkomst. Luitenant Clements riep hem om te stoppen. Hij deed dat en kreeg de volle laag van een Stengun, waardoor er (oorlogsdagboek) "een Duitse officier minder overbleef om de volgende oorlog voor te bereiden."

Ondertussen was de B- compagnie vanuit het noorden gekomen maar ze konden niet doorbreken naar de A- en C-compagnies. De draadloze set was uitgeschakeld. Majoor Slater had de leiding over de B-compagnie slaagde erin om per koerier berichten heen en weer te sturen naar het bataljon hoofdkwartier en een samenvatting van de situatie te geven. Ook de D-compagnie, die oprukte ten zuiden van de stad kan geen aansluiting maken met de A- en C-compagnies, maar wist zich wel te handhaven langs het kanaal Antwerpen-Turnhout.

Rondom het kerkplein werd de hele nacht zwaar gevochten en net voor zonsopgang, rond 06.00u. verlegden de Duitsers hun aandacht naar de D-compagnie. Een felle aanval met mortieren en machinegeweren veroorzaakte zware verliezen en alle officieren waren ofwel gesneuveld, ofwel gewond of krijgsgevangen genomen. Kapitein Chapman haastte zich vanuit het hoofdkwartier van het bataljon om het commando over te nemen en geleidelijk aan de situatie te herstellen.

Ondanks ondersteuning van de tanks bleef de druk op de Black Watch groot. Luitenant-kolonel Ritchie, commandant van de Black Watch, gaf opdracht aan het Bren-carrier-peloton om de weg die tussen de D-compagnie en C-compagnie lag te veroveren. Kapitein Steward leidde de carriers naar voren en heel moedig en briljant werd de opdracht uitgevoerd. De Carriers raceten door de straat en vuurden met hun machinegeweren op alle posities, en mogelijke posities, waar de vijand zich kon bevinden. De vijand in de hoofd- en zijstraten, gewapend met bazooka's (Panzerschreck), werd uitgeschakeld voordat ze veel schade kon aanrichten. De jongens gingen met zoveel verve de stad binnen dat

de Duitsers zich aangevallen voelde door een veel grotere kracht dan die werkelijk werd ingezet. Een van de carriers is uitgeschakeld door een bazooka, maar er zijn geen slachtoffers. De rest van de dag werd besteed aan het opruimen van de stad en het afweren van verschillende tegenaanvallen en infiltratiepogingen van de vijand vanuit het westen van de stad. Tijdens de nachtelijke gevechten werden vijf 7,5 cm. anti-tank kanonnen uitgeschakeld en D Compagnie Schakelde een 40 mm. gemechaniseerd geschut (half-track) uit met behulp van een PIAT (antitankwapen van de infanterie)

Op deze dag arriveerden 96 versterkingen voor de Brigade, allemaal voor algemene taken, hoewel er 55 koks, metselaars, schutters, monteurs, pioniers, enz. bij waren.

Joseph sneuvelt op 29 september 1944, killed in action, 19 jaar oud. In de documenten is niet gevonden bij welke compagnie Joseph hoorde. De Black Watch telde 18 doden en 43 gewonden op deze dag.

Joseph is op 30 september 1944 tijdelijk begraven aan de noordkant van de weg Rijkevorsel – St Leenarts, ten oosten van de kerk. Er volgt op 20 juni 1945 een herbegravenis op het Canadese kerkhof in Bergen op Zoom. Joseph is begraven in plot 5, rij D, graf 10.

Joseph is onderscheiden met de 1939-1945 Star, de French-German Star, de War Medal en de Canadian Volunteer Service Medal met clasp.

Bronvermelding:

https://www.ancestry.ca/imageviewer/collections/9145/images/44485_273022002859_0048-00001?treeid=&personid=&rc=&usePUB=true&_phsrc=Cby1&_phstart=successSource&pid=33056

<https://www.veterans.gc.ca/eng/remembrance/memorials/canadian-virtual-war-memorial/detail/2641642>

https://nl.findagrave.com/memorial/12724205/joseph-n_-desnomie

<https://www.cwgc.org/find-records/find-war-dead/casualty-details/2641642/JOSEPH%20N%20DESNOMIE/>

http://www.vcn.bc.ca/~jeffrey1/AVT_SK.htm

http://madgic.library.carleton.ca/deposit/govt/ca_fed/DND_forgettensoldiers_2008.pdf

https://web.archive.org/web/20010307022249/http://www3.ns.sympatico.ca/laird.niven/public_html/sept_44.htm

De Eerste Dam, De gevechten voor de toegang tot Zeeland van Merksem naar Woensdrecht, pagina 351. Auteur Robert Catsburg.

Zuehlke, M - Terrible Victory ISBN 978-1-77162-030-7

Autumn Gale/ Herbststurm Jack Didden en Maarten Swarts ISBN 978-90-800393-8-4